

Maturitní plesy gymnázia: Večer elegance, emocí a nezapomenutelných zážitků

Náš ples měl téma zločin století. A jaký větší zločin se může stát, než že vám někdo ukradne bustu představitele školy? A ještě si ji dovolí vydražit? No ano, byla to třída 4. A z Gymnázia dr. Aleše Hrdličky.

Dále se s plesem pojila i jistá očekávání, a to jak ta naše, zda vše vyjde podle našich představ, tak ta učitelská, která bohužel nemohu soudit, neboť nejsem učitelka. Můžu jen napsat, že snad také věřili v úspěch bálu.

Ovšem přípravy a očekávání jsou krapet něco jiného, než když tam pak stojíte před plným sálem a všichni se dívají jen a jen na vás. Máte krásné šaty, jste umně načesání a nalíčení. V ten moment na vás padne tíha okamžiku. Dojde vám, že to vy jste ten maturant. Ten student, co letos skládá maturitní zkoušku. Ten, co se loučí se čtyřmi lety školní docházky tady na humpoleckém gymnáziu a míří na vysokou školu. A také ten, co se loučí se svými kamarády a spolužáky, někteří i se svojí rodinou. Jistě, zůstane v kontaktu, ale ne v tom každodenním. Uvidíte je už jen zřídkakdy.

A právě tíha okamžiku, která na vás spadne, vás buďto rozbere, nebo si ji odmítnete připustit. Máte přece ještě dost času.

Ted' ale na lehčí notu. Nic se nepokazilo až tak, že by to zničilo celkový dojem z plesu. Nástup celé třídy se vydařil i s naším menším handicapem, protože máme ve třídě 25 holek a jen tři kluky. Nastupovali jsme na Skyfall od Adele a tvářili jsme se důstojně. Nikdo nezakopl. Ještě musím napsat o nástupu

Maturitní třída 8. O

jedné naší spolužačky Vendy. Nastupovala na Sladké mámení od Helenky Vondráčkové. Na její písničku zpívaly a tančily obě řady maturantů a vypadalo to tak, že zpívá a tančí celý sál s námi. Neskutečný zážitek.

Po nástupu bleskurychle uběhlo těch několik hodin do půlnoci a najednou bylo na řadě „půlnočko“ stále provázené tématem zločinu. Byl to zlatý hřeb večera, dlouho nacvičovaný a provázený spoustou úsilí a změn. Tohle všechno předznamenalo jeho úspěch a ten se dostavil spolu s potleskem na jeho konci.

Jakmile skončilo půlnoční překvapení, ples si začal žít vlastním životem a každý si ho užíval po svém. Každopádně každý, kdo na plese strávil alespoň trochu času, může potvrdit, že se náš ples velice vydařil.

Julie Brychtová, 4. A

V pátek 31. ledna jsme se ve Spolkovém domě v Humpolci přenesli do samotného srdce Hollywoodu na předávání Oscarů.

My, maturanti, jsme se tedy ocitli v kůži těch nejznámějších herců a hereček a podařilo se nám sehrát opravdu zajímavé, zábavné, chvilkami i velmi vypjaté a stresující divadlo, které vyvrcholilo samotným ceremoniálem, kdy si každý z nás převzal svého Oscara za vskutku unikátní ocenění.

Doprovodný program zajistila kapela Hudba Dvořák, která svým pestrým repertoárem dokázala bavit plný sál našich hostů.

Přesně když kostelní zvon uhodil půlnoční, spustil se nezapomenutelný program půlnočního překvapení, které bylo plné známých i vtipných písní a choreografií. Dokonce jsme ho pro velký úspěch opakovali ještě jednou.

Na závěr našeho „půlnočka“ zazněla píseň „My máme prima rodiče“, kterou jsme chtěli vyjádřit naše díky všem rodičům, za to, že to s námi vydrželi a že nás podporují.

Chtěl bych také dodatečně poděkovat našemu třídnímu učiteli Jiřímu Svobodovi, že s námi těch osm let drží basu, a rovněž všem dalším učitelům v čele s ředitelem gymnázia Jiřím Dalíkem, protože bez vás bychom si o tomto nezapomenutelném zážitku mohli nechat jen zdát.

Na závěr bych chtěl vyjádřit díky i všem našim hostům a předat pomyslného Oscara všem svým spolužákům, protože tohle byla opravdu jízda. Přeji všem maturantům hodně štěstí!

Ladislav Prokop, 8. O

Maturitní třída 4. A